

Constantin Tănase

(*Vaslui, iulie 1880 – august, 1945*)

Copil fiind, a înființat o trupă de teatru care dădea reprezentații în poiată. A jucat ocazional pe la Iași (unde și-a încercat norocul la Liceul Militar, fiind respins), apoi la Brăila, dar tot ce i-a reușit a fost numirea temporară ca învățător într-un sat din județ.

Învățător la Hărșoveni, Poenești, Tânărul de 18 ani dezvoltă propriul stil de predare, acordând prioritate muziciei și gimnasticiei, excursiilor în afara localității, unde preda istorie și geografie, fapt ce atrage noi elevi, părinții acestora lăsându-se cu placere implicați în activitățile școlare. Ajunge un personaj iubit de localnici, însă antipatia notarului și a unor avocați locali, care nu îi apreciau metodele, îl pun iarăși pe drumuri.

În anul 1899 se află în București, și, fiindcă viitorul nu i se arată promițător, se înrolează voluntar la Regimentul 1 Geniu. După efectuarea stagiului militar, s-a înscris la cursurile Conservatorului de Artă Dramatică, pe care le-a absolvit în 1905. Lucrează în diverse teatre, fără rezultate remarcabile.

Descoperindu-și vocația de autor și interpret de cuplete, își formează un cuceritor stil de interpretare. În buna tradiție a marior actori de comedie, a creat tipul de personaj al cetățeanului simplu, umil și necăjit, mereu în contradicție cu birocracia aparatului de stat, pe care o supunea unui tir de critică plină de unor acid.

În anul 1919 înființează Teatrul de Revistă Cărăbuș, gen de spectacol-melanj, bazat pe scenete comice, gaguri, monologuri, momente de gimnastică la trapez, cu evoluția unor soliști vocali, a multor frumoase balerine și instrumentiști de mare virtuozitate. Acest gen de spectacol s-a născut la Paris, ceea mai cunoscută trupă fiind Folies Bergère (Moara Roșie). Tânase aduce pe scenă dive internaționale ca Maria Tânase, o mare orchestră de estradă în care cei mai buni instrumentiști ai vremii cântau melodiile unor celebri compozitori, decoruri superbe, cum nu mai văzuseră români, peste toate strălucind idolul tuturor, Constantin Tânase, actor exceptional, cupletist și autor de texte satirico-umoristice fără egal.

Constantin Tânase a fost un artist vizionar, succesele teatrului său au depășit granițele. Artistul a realizat și scurte filme de ficțiune, dintre toate rămânând peste timp, „Visul lui Tânase”.

La 16 decembrie 1956, s-a inaugurat Teatrul Satiric Muzical „Constantin Tânase”, actualul Teatrul de Revistă „Constantin Tânase”, București.

Albert Poch

(*decembrie 1930- martie 2013*)

Născut la Babadag, jud. Tulcea, Albert Poch a studiat desenul cu o celebritate a vremii: ilustrul pictor Jules Perahim, profesor la Institutul de Arte Plastice din București.

Devenind studentul preferat al profesorului, pentru desenul foarte personal, marcat de umor popular, în care domnia ironia subțire, a fost impulsionat să publice caricatură.

Debută în revista de satiră și umor „Urzica”, unde publică din 1950 până în anul 1984, când stăpânirea comunistică pierzându-și bruma de umor, transformă publicația într-o foaie de pripas hilară, nu prin umor, ci prin totală absență a subiectului.

Dar celebrul A. Poch, maestru radical al replicilor și deținătorul unor importante premii internaționale, este solicitat de edituri pentru coperte de carte, Uniunea Artiștilor Plastici din România îi cere să realizeze trimestrial placșete tematice, răsplătindu-i munca onorabil, iar Expozițiile Internaționale de Caricatură îl convoacă imperios să expună.

După o vreme, făcându-și un soi de „mea culpa”, de fapt fiind în criză de talente, Urzica îi oferă din nou paginile, fără să-i impună vreo linie propagandistică. Maestrul revine cu destule rezerve, publicând arar.

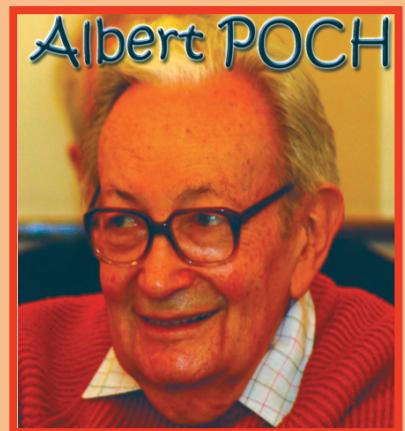
Începând cu 1968 a inițiat Salonul Umoriștilor, Saloanele de Caricatură din țară și cele internaționale tematice, promovând o întreagă pleiadă de caricaturiști ce-au devenit nume de marcă în grafica satirică românească și internațională. Unul dintre foștii ucenici ai mastrului este Ștefan Popa Popa's.

După 1990 s-a implicat în editarea unor reviste satirice.

În 2002 a realizat cea mai mare expoziție de caricatură post-decembristă.

Nutrea planuri pentru o pinacoteca a graficii satirice românești, sfidând suferințele de ordin cardiac și necazurile existențiale principale ale unei societăți care uita mereu să-și prețuiască geniile artistice.

Commentând activitatea maestrului, doamna Teodora Crețu conchide: *În 2013, când maestrul a fost chemat de îngerii, să-i amuze și pe ei, nu s-a sfărșit doar viața lui Albert Poch, ci, odată cu el a dispărut casta caricaturiștilor de gală: Matty, Nell Cobar, Cik Damadian. Albert Poch a închis ușa după el, iar «Urzica» s-a ofilit complet...*

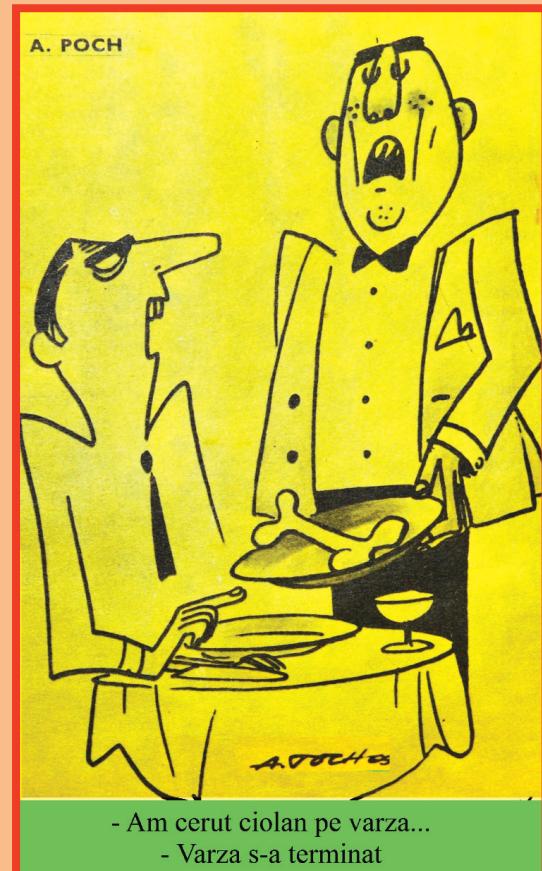
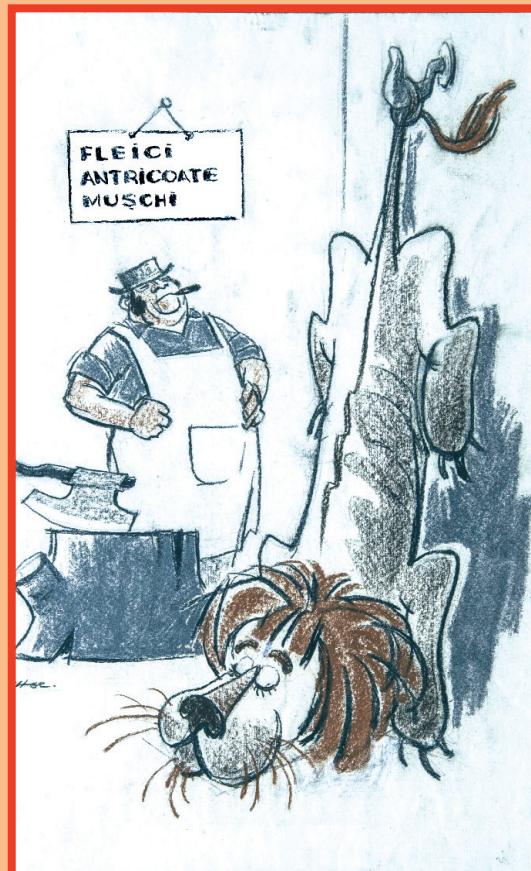
Cuplete scrise și interpretate de CONSTANTIN TĂNASE între anii 1930-1944

Doamne sfinte cel de sus

Doamne sfinte cel de sus
 Toate, toate, le-am redus.
 Am redus băuturica
 Am redus și mâncărica
 Am redus, redus din gros
 De-a ajuns pielea pe os.
 Mă usuc și mă usuc
 Nu mai știu ce să reduc
 Am redus de tot tutunul
 Am redus pân' și săpunul
 Că mă spăl o zi din nouă
 sau mă spăl numai când plouă
 M-am redus și la cipici
 Port cinci numere mai mici.
 Când la magazine-n geamuri,
 Zăresc șuncă și salamuri,
 Ori oala cu smântană
 Mestec câte-o săptămână
 N-am băut cafea cu lapte
 De la 1907.
 Când văd puiul la frigare
 Nici nu cred că-i de mâncare
 De cum m-am sculat din pat
 Mestec ca un apucat
 Plozii stau cu toții roată
 Și-ntreabă: ce mesteci, tată?
 Iar nevasta ochii-mi scoate:
 Ce tot mesteci, măi, bărbate?
 Mestec, fă, și înghit adânc,
 Să nu uit ca să mănânc!

Pensia

Altă chestie
 E scoaterea la pensie
 Astăzi ești funcționar
 Însă mâine pensionar.
 Poate te interesează
 Pensia cum se calculează.
 Ei, uite cum se calculează:
 Din 35 de ani servici
 Care vor fi socotită
 Scazi primii ani de școală
 Și absențele de boală,
 Zilele de sărbătoare,
 Orele suplimentare,
 Plus un an și patru luni.
 Tragi o linie și aduni.
 Pe urmă împărți la cinci, apoi
 Ce-ți dă înmulțești cu doi,
 Scazi anul când te-ai născut,

A. POCH

REPH₂QORMA

Vai, sefule,
esti irezistibil
cu "avansurile"
tale!...

Adaugi tot ce-ai scăzut
Și la cifra ce-a ieșit
Pui un zero la sfărșit.
Anii pentru însurăți
Se vor socoti dublați
Adică ani de război
Socotind că-n vremea asta
Te-ai războit cu nevasta.
La totalul obținut
Pui trei zero la-nceput
Scazi anii de celibat
Ridici restul la pătrat
Și-astfel într-o primă fază
Află sumele de bază.
Apoi le extragi la toate
Rădăcinile pătrate
Și la suma dobândită
Aplici cota cuvenită,
Care nu trebuie să fie
Mai mare de 5 la mie.
Din suma rămasă brută
Scazi 4 și 8 la sută
Trei la mie la pompieri,
Impozitul pe averi.
Supracota respectivă,
Taxele pentru colivă,
Cinci la sută pentru dric,
Pe urmă nu mai scazi nimic.
Din totalul rezultat
Verși 2/3 la stat
Și restul ti se cuvine
Nu știu dacă mă exprim bine!

Curba lui Lalescu

*Cuplet interpretat de
C. Tănase și Alexandru Giugaru*

Dacă ai parale, o duci bine
Numai chefuri și mâncăruri fine
Dacă eșt salariat la stat
În loc de mâncare, tu mânânci...

Rahat a înghițit destul, Vintilă
Nu i-au dat străinii nici de milă
Dacă vrei sau dacă nu vrei cu împrumut
E ca pentru lumânarea lor să-i...

Fuga trec pe Podul Mogoșoaiei
Printre Mițe, Fițe și Aglacie
Iar de vezi câte una mai fudulă
Poți să știi că-i moartă după...

Pulpe goale când zărești, frăție
Simți, aşa, un junghi în scăfărlie
Ai dori să le strângi la piept degrabă
Dar de dorul lor o iei ...

La bărbier vin dame și dameze
Fiindcă părul vor să își scurteze
Zău, cu moda nu poți să te joci
Dar mă mir de ce nu-și taie șidin...

Floricel e la liceu în clasa a patra
Și o iubește mult pe Cleopatra
Fiindcă ea îl învață mai de toate
Ba mai ieri l-a învățat și pe la...

Spaimă mare-am tras și eu, frăție
Că mi-a pus guvernul sărăcie
Căci guvernul și pe drumuri te jupoiae
Îți ia totul și te lasă fără...

Coate își dădeau doi domni aseară
C-au văzut o întâmplare rară
O duduie contemplând azuru
A căzut și toată lumea-i văzu...

Curba lui Lalescu-i o minune
Tot guvernu-o laudă și spune
Cum că ea ne va ieftini mălaiu
Și tramvaiu și susaiu și...

Fu taină mare la senat, măi tată
Domnii toți rodeau la ciocolată
Și o rodeau și o sugeau cuprinși de boală
Fiindcă numai ciocolata le-o mai...

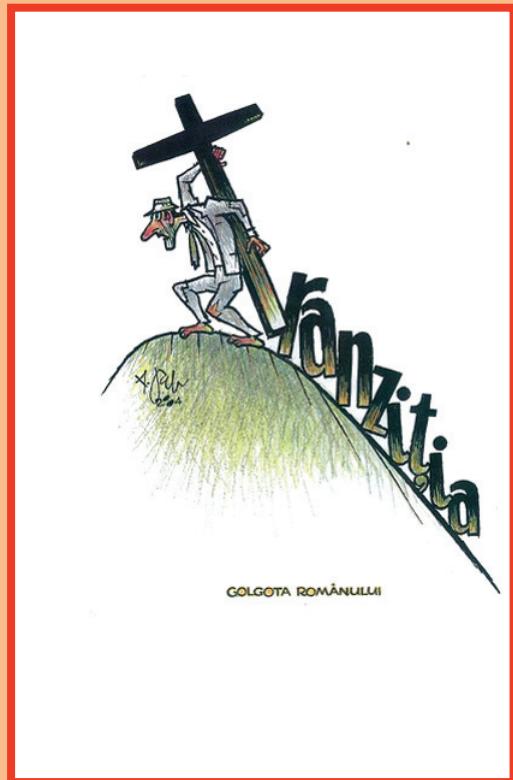
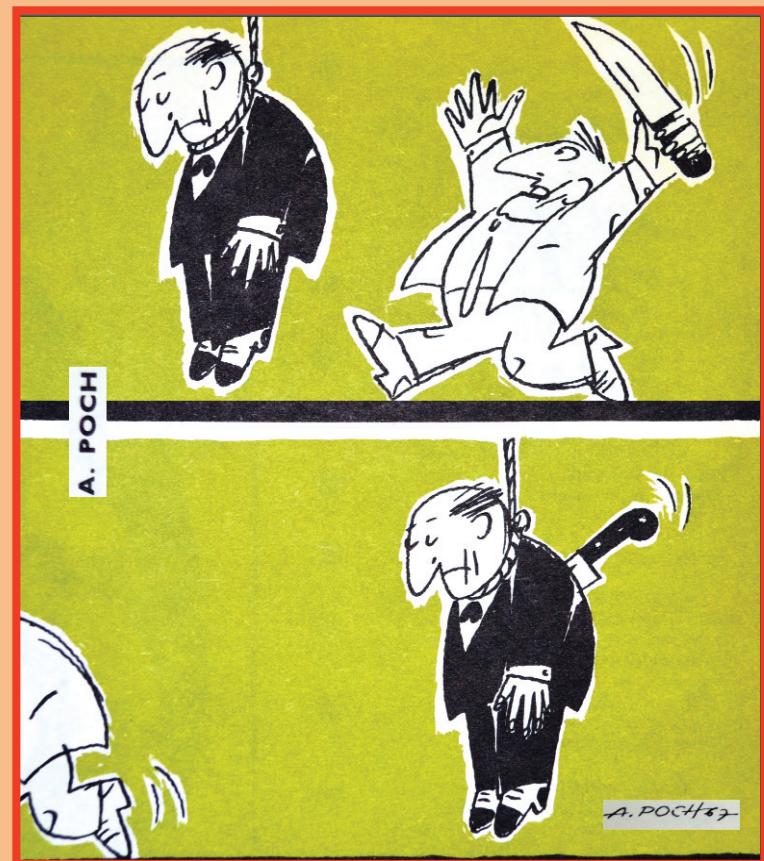
Scoală-te din morți, tu, Țepeș, iară
Să mai viii cu țeapa ta prin țară.

Consilierii

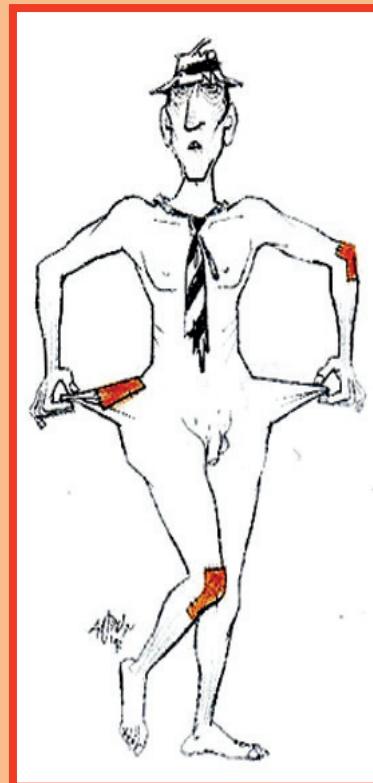
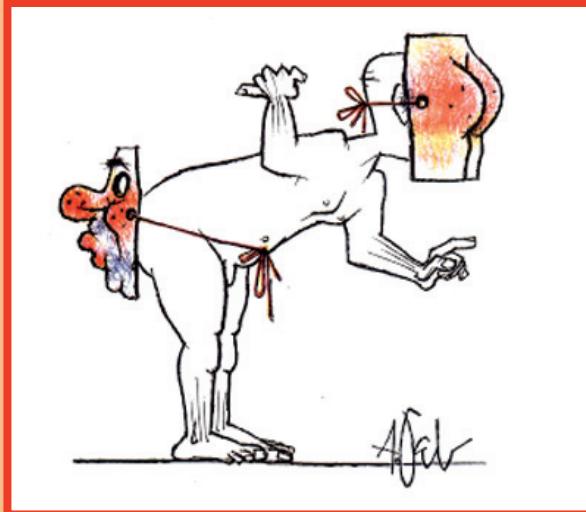
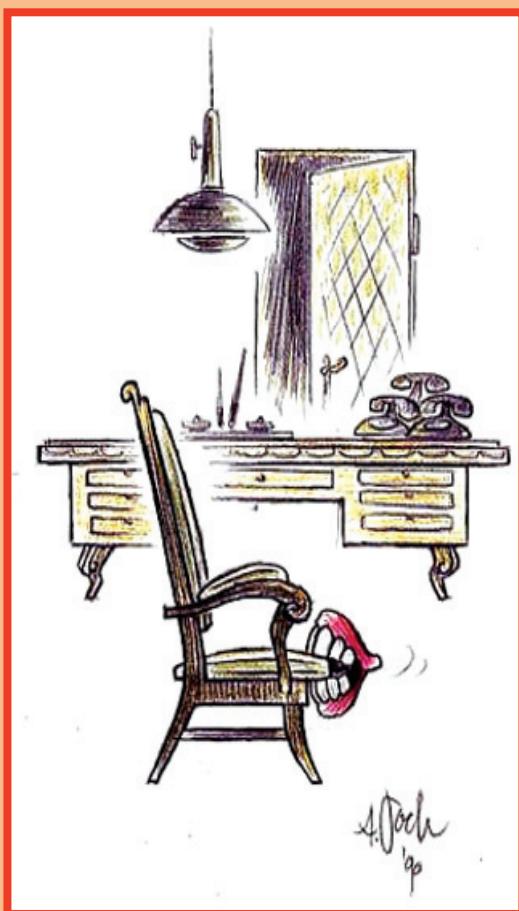
De când e lumea și pământul,
În București, bătu-i-ar sfântul,
N-au fost atâtea primării
Și consilieri atâtea mii.
Pe străzi mormane de gunoaie
Așteaptă să mai vie-o ploaie.
La noi, măturător e vântul,
De când e lumea și pământul.
Mare țiganie, mă,
Este în politică.
Ei se-njură să se rupă,
Ei se ceartă, ei se pupă.
De ai treabă, cum se știe,
Prin deal la Patriarhie
Nu poți lua copii cu tine,
C-auzi vorbe de rușine
Asta-i Camera adică
Sau Ceata lui Lăzurică?!

Și cu asta ce-am făcut

Ne-am trezit din hibernare
Și-am strigat cât am putut:
Sus cutare! Jos cutare!
Și cu asta ce-am făcut?

Am dorit, cu mic, cu mare,
 Și-am luptat, cum am știut,
 S'avem nouă guvernare,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Ca mai bine să ne fie,
 Ne-a crescut salariul brut,
 Dar trăim în sărăcie,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Ia corupția amploare,
 Cum nicicând nu s-a văzut,
 Scoatem totul la vânzare,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Pentru-a câștiga o pâine,
 Mulți o iau de la-nceput,
 Rătăcesc prin țări străine,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Traversăm ani grei cu crize,
 Leul iar a decăzut,
 Cresc întruna taxe-accize,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Totul este ca-nainte,
 De belele n-am trecut,
 Se trag sforile, se minte,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Se urzesc pe-ascuns vendete,
 Cum nicicând nu s-a văzut,
 Țara-i plină de vedete,
 Și cu asta ce-am făcut?
 Pleacă ai noștri, vin ai noștri!
 E sloganul cunoscut;
 Iarăși am votat ca proștii,
 Și cu asta ce-am făcut?

În țara asta, țara pâinii

În țara asta, țara pâinii
 Să aibă pâine chiar și cainii
 Guvernul nostru ne obligă
 S'avem o zi de mămăligă
 Lor ce le pasă cum e traiul
 Scumpiră trenul și tramvaiul
 Scumpiră tot, la cataramă
 Până și pâinea și tutunul
 Și când înjuri pe șleau de
 mamă
 Ei, cică, eu fac pe nebunul.

Ai, n-ai, dai!

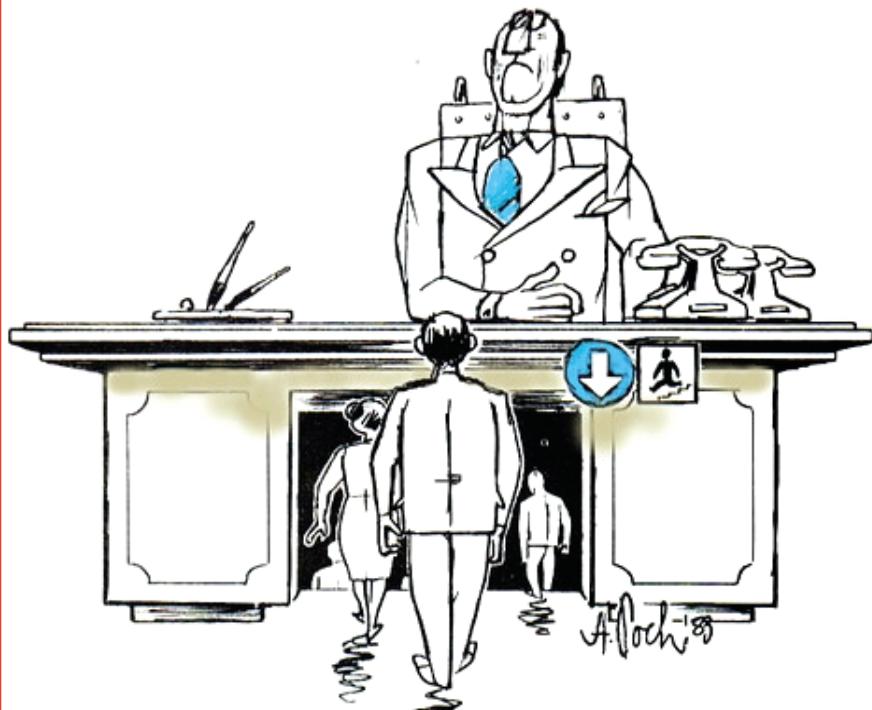
Grea e viața, măi, bădie,
 Pretutindeni sărăcie,
 Birurile se țin scai
 Ai... N-ai... Dai!
 Bietul român ca un câine
 Fuge, fuge dup-o pâine.
 Vai de mama lui de trai.
 Ai... N-ai... Dai!
 Noi părăliții ducem grosul
 Tot pe noi cade ponosul
 Și plătim ca niște frai
 Ai... N-ai... Dai!
 Tot noi ducem statu-n șale

Fiindcă āia cu parale
Cum se-ntâmplă vezi matale
Ai... N-ai... Dai!!!

Nu te jena!

Ai o treabă oarecare la un minister... cutare,
Dar la ușă-i un portar, totdeauna refractar.
Ia-l atunci cu protocol, scoate repede un pol.
Poate crezi că n-o să-l ia? Nu te jena!
P-ormă, hai la domnu' şef.
Domnu' şef nu are chef.
Îl saluți cu deferență, îi dai mâna cu insistență
Da-n mâna nu este gol... Să se simtă-un mototol...
Şi de vezi prin imposibil că rămîne impasibil...
Dă-i bonjur «encore une fois»...
Nu te jena! Nu te jena!...
Zi de trei ori «orevoar» și hai sus la secretar.
Aici e cu eticheta... aici trebuie servita!
Unii-ai naibii te condamnă, cică asta speră înseamnă
Aşa-i lumea. E nebună! Ce-i nevoie speră să-i spună?
Spune-i comision, cadou, găsește-alt cuvânt mai
nou,
Dar dă-i omului ceva!...
Nu te jena!...

A. POCH

Nu-s parale

De la Calafat la Iași
Toți romani-s nevoiași
Nu avem ce pune-n oale
Că: NU-S PARALE
Dar de la Calafat la Iași
De ajungi deputat
Ai scăpat de angarale
SUNT PARALE
Pensionarii, mai bădie,
Azi trăiesc în săracie
Pentru pensii,
Vezi matale:
NU-S PARALE
Dar ca să mai faci băi frate,
Opt subsecretariate
Şi comisii speciale...
SUNT PARALE
Pentru leme, pentru apă
Pentru astupat o groapă
Pentru desfundat canale...
NU-S PARALE
Mari excrocherii vamale
Importuri de cereale
Vânzări de flote vamale
SUNT PARALE
Nu-s parale pentru:școale
Alocații și spitale
Pentru astfaltări stradale.
Dar pentru alte dardanale
Pentru șprițuri naționale,
Mașini senatoriale, plimbări ministeriale
Plicuri confidențiale, tot felul de protocoale.
Plimbări, plecări, osanale,
Hai, stați blânzi, că sunt PARALE!

THE
END

HAPPY END

